

Una sola persona

«És una sola persona qui pot fer d'enllaç extravagant entre la gent que mai s'ha volgut mullar i sacrificar fent acció política i aquells que porten tota la vida vivint d'això de servir la gent»

En dies passats Oriol Junqueras i David Fernández van signar (amb la contrasignatura d'uns quants més) un article on menystenien la proposta del President de fer una llista de gent no vinculada a partits polítics (em resisteixo a dir-los ?societat civil? com si no fos tot política, com si no fos la societat molt més plural que el que l'ANC, Omnium i l'AMI puguin significar). Algun dels contrasignants ha estat fins i tot contradictori: l'Eduard Reyes s'ofereix a participar d'una llista instada pel President i que sense el President no tindria cap sentit, mentre signa la crítica al seu lideratge.

És una sola persona la que s'ha jugat en aquesta ronda tots els seus triomfs; juga a tot o res, com cap altre, possiblement com mai ningú en el temps recent, excepte Salmond i Tsipras amb llurs referèndums. Potser no tenia altre remei, com diuen uns; potser s'ha tornat boig, com diuen altres; potser la supèrbia no li permet veure les seves limitacions, com refereixen indignats alguns propers i més de llunyans. Però, sigui com sigui, tot s'ho juga ell.

És una sola persona qui ha entomat el repte de les associacions, col·locat el partit al servei de la gent, esmicolat la seva relació amb UDC per aclarir posicionament en temps que no admeten grisos i sotmès la seva persona a una imputació que versemblantment acabarà en processament.

És una sola persona qui pot fer d'enllaç extravagant entre la gent que mai s'ha volgut mullar i sacrificar fent acció política i aquells que porten tota la vida vivint d'això de servir la gent. Algú amb capacitat i aparença de cap d'Estat. Tants en coneixen Junqueras i Fernàndez? O és que pensen que Catalunya es pot permetre una aventura (si és que ho és, si és que ha de ser..) d'aquesta mena i dimensió amb un posat, un vestit i un pensament d'estar per casa?

És una sola persona la que ha volgut evitar el que justament està passant: que els indecisos pensin que per fer el viatge amb desunió, recances i enveja no val la pena anar-hi. Potser per això dia a dia s'ha anat palesant la necessitat dels crítics de convergir amb aquesta posició: un cop avortada la llista única de partits, no queda altra per convèncer la gent encara dubtosa, de la potència del moviment per la secessió. Serà així o no serà, perquè a més de criticar, caldria tenir clara una alternativa a la proposta del President, i no ho és parlar de posteriors governs de concentració que sense dubte no seran, perquè la suma no donarà la majoria.

Una sola persona, sí. Com salvant totes les distàncies, Mandela ho va ser per la unió de Sud-àfrica, com Suárez ho va ser per a la Transició, fins i tot com per a les nostres desgràcies europees ho van ser els dictadors. Les grans i les petites coses de la política, les bones i les dolentes, depenen de moltes persones, com va dir Brecht, però al capdavant, en el vèrtex, sempre s'ha de col·locar algú. I cap dels que critiquen poden, per més que vulguin, substituir Artur Mas. Diguem que, amb la seva creu a sobre, s'ho ha guanyat.